
2005-30-RE

CAUSA 2005-30-RE

Número de registre 485-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 7 D'OCTUBRE DEL 2005

BOPA núm. 86, del 19 d'octubre del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 29 de juliol del 2005 per la representació processal del Sr. Marcel Albós Riba, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 23 d'abril del 2003, dictada pel Tribunal de Batlles, contra la sentència del 26 de maig del 2005 i contra l'aute del 18 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la presumpció d'innocència, del dret a la jurisdicció, del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada declarant infringits els drets al·legats, que revoqui les decisions judicials objecte de recurs i que declari "el dret del senyor Marcel Albós a obtenir una indemnització que inclogui tots els conceptes i quanties descrits en el cos del present escrit";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 15 de setembre del 2005;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

El Sr. Marcel Albós Riba va demanar davant la jurisdicció ordinària una indemnització al Comú d'Escaldes-Engordany i al Govern pels danys i perjudicis soferts com a conseqüència de l'anul·lació de les autoritzacions de construcció que aquestes Administracions havien atorgat per tal de procedir a l'acabament d'un edifici que havia adquirit. Aquestes autoritzacions van ser declarades contràries a dret per la sentència del 13 de juliol del 2001 del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

El 23 d'abril del 2003, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència que estimava en part la demanda del Sr. Marcel Albós Riba i, en considerar que concorria culpa del demandant, condemnava els defenents al pagament del cinquanta per cent de les despeses de la construcció de l'immoble que es consideraven acreditades, així com al pagament de la meitat del cost de l'enderroc de les obres realitzades il·legalment.

Tercer

El Sr. Marcel Albós Riba i el Govern van presentar sengles recursos d'apel·lació, i el 26 de maig del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació del Govern i va estimar parcialment el recurs del Sr. Marcel Albós Riba, ja que va considerar que "la indemnització que corresponia a l'agent havia d'incloure, a més del conceptes que especifica aquella sentència, la meitat de la diferència de valor existent entre el preu d'adquisició de l'immoble i el valor del solar que es determini en fase d'execució de la sentència, en funció de la seva edificabilitat actual."

Quart

Tant el Govern com la representació processal del demandant van presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada. El segon, concretament, per considerar que aquesta resolució concorria en incongruència omissiva, raonament erroni i vulnerava la presumpció d'innocència del demandant.

Cinquè

El 18 de juliol del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar els dos incidents de nul·litat d'actuacions presentats.

Sisè

El 29 de juliol del 2005, la representació processal del Sr. Marcel Albós Riba va presentar un recurs d'empara contra la sentència del Tribunal de Batlles i contra les resolucions del Tribunal Superior de Justícia recaigudes en aquesta causa, per considerar que vulneren els drets a la presumpció d'innocència, a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en dret i a un procés degut.

Aquesta part considera primerament que "no és lògic determinar que les administracions demandades tenen que pagar una indemnització basada en l'aprofitament del solar (...), i ometre pronunciar-se sobre el cost d'enderrocar l'actual edifici, que és totalment inservible i un obstacle per tal de poder aprofitar el solar. Això seria una incongruència per fonamentació il·lògica, contrària al dret a la jurisdicció i a decisió fonamentada en Dret prescrites en l'article 10.1 de la Constitució."

Així mateix, considera que pel fet que els tribunals ordinaris atorguin una part de la culpa al recurrent, sense una mínima activitat probatòria, s'ha vulnerat el principi de la presumpció d'innocència administrativa, reconeguda per la doctrina mateixa del Tribunal Constitucional "o, si més no, el dret a la jurisdicció i/o a una decisió fonamentada en dret, de l'article 10.1 de la Constitució, per manca de lògica en l'argumentació."

Aquesta part, també manifesta que la interpretació efectuada pel jutge ordinari pel que fa als

interessos dels diners, a les despeses de judicis anteriors, al *lucrum cessans*, a les obres de tancament de l'edifici, als honoraris d'arquitecte i a l'assegurança de l'immoble, vulnera el dret a la jurisdicció i a una decisió fonamentada en dret perquè resol en contra del sistema de fonts jurídiques, del principi de legalitat i/o per decidir de manera irraonable, incompleta o il·lògica.

Per acabar, la representació processal del recurrent demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada declarant infringits els drets al·legats, que revoqui les decisions judicials objecte de recurs i que declari "el dret del senyor Marcel Albós a obtenir una indemnització que inclogui tots els conceptes i quanties descrits en el cos del present escrit."

Setè

El 15 de setembre del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què manifestava, després d'examinar punt per punt els greuges del recurrent i les respostes de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, que s'havia donat resposta raonada, comprensible i ajustada a dret a totes i cadascuna de les pretensions formulades pel recurrent en empara, si bé en alguns aspectes en sentit contrari a les seves pretensions. "El fet que la Sala Administrativa del M. I. Tribunal Superior de Justícia no hagi donat lloc a estimar les argumentacions i al·legacions exposades per l'avui recurrent en empara, no comporta en absolut la vulneració dels drets constitucionals contemplats en l'article 10 de la nostra Constitució."

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-30-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Reiterant una vegada més la seva repetida doctrina, el Tribunal Constitucional considera que l'admissió i l'apreciació de la prova és competència de la jurisdicció ordinària sempre que es respongui a criteris suficientment raonats i fonamentats, tal com succeeix en aquest cas. Si es fes el contrari, això suposaria transformar l'empara, que és un instrument extraordinari destinat a la tutela específica dels valors constitucionals, en una tercera instància revisora de cada un dels criteris del jutge ordinari amb els quals, per definició i per molt fonamentats i raonats que estiguin, és lògic que la part a la qual se li ha denegat la raó discrepi.

La combinació mitjançant la qual es pren al peu de la lletra el contingut de l'article 10 de la Constitució i s'utilitza arbitràriament categories doctrinals per tal d'impugnar cada un dels raonaments de les resolucions judicials contra les que es sol·licita l'empara, i que en realitat es pretenen revisar, no canvia gens la situació. La incongruència omissiva no té res a veure amb la remissió al tràmit d'execució de la sentència, que és la simple aplicació de la normativa processal en vigor; així mateix, la concurrència de culpa a l'hora de deduir una responsabilitat civil o administrativa no té cap connexió amb la presumpció d'innocència formulada en relació amb el procediment penal, sinó amb fets notoris del procés apreciats raonablement pel jutgador; com tampoc, la discrepància del recurrent amb la sentència, que no li dóna la raó, equival a la manca de fonamentació i de raonabilitat d'aquesta.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-30-RE, interposat per la representació processal del Sr. Marcel Albós Riba, contra la sentència del 23 d'abril del 2003, dictada pel Tribunal de Batlles, contra la sentència del 26 de maig del 2005 i contra l'aute del 18 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 7 d'octubre del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat